

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 690/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Локић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног – адвоката Весне Филиповић, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу Кти бр.55/23 од 06.09.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кв бр.331/24 од 18.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 28. маја 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Весне Филиповић, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу Кти бр.55/23 од 06.09.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кв бр.331/24 од 18.02.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу Кти бр.55/23 од 06.09.2024. године адвокату Весни Филиповић досуђен је износ од 783.631,00 динара на име награде као постављеном браниоцу по службеној дужности окривљеног АА током трајања истражног поступка по наредби о спровођењу истраге ВЈТ Шабац Кти бр.55/23 од 15.09.2023. године, и истовремено је одређено да се овај износ наведеном адвокату има исплатити из буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Шапцу у року од 60 дана од дана правноснажности решења. Истим решењем, захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Весне Филиповић од досуђеног па до траженог износа од 1.790.891,45 динара, одбијен је као неоснован.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв бр.331/24 од 18.02.2025. године преиначено је решење јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу Кти бр.55/23 од 06.09.2024. године, тако што је утврђено да награда и нужни издаци браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Весне Филиповић за радње предузете у току истражног поступка пред Вишим јавним тужилаштвом у Шапцу Кти износе 836.506,00

динара, те одређено да се овај износ адвокату има исплатити из буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, у року од 60 дана од дана доношења тог решења, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 1.790.891,45 динара, захтев браниоца окривљеног одбијен као неоснован.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Весна Филиповић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће браниоцу окривљеног признати трошкове на име састава жалбе и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости, или да побијана решења укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482 став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законiku.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног.

Како из навода захтева произлази да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у погледу сопствене награде и трошкова које је имао као адвокат, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и у корист окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић